

AZƏRBAYCANIN PALÇIQ VULKANLARININ TOPONİMLƏRİ

Ad.A.Əliyev¹, R.R.Rəhmanov²1 – Azərbaycan MEA Geologiya İnstitutu
AZ1143, Bakı, H.Cavid prospekti, 29 A2 – ARDNŞ-in “Elmi-Tədqiqatlar” İnstitutu
AZ1012, Bakı, H.Zərdabi prospekti, 88

Məqalədə ilk dəfə Azərbaycanın bütün palçıq vulkanları ilə bilavasitə əlaqədar olan adlarla (axtarma, pilpilə) yanaşı, xarici görünüş, brekçiyanın rəngi, bitki örtüyünün seyrəkliyi, çoxlu miqdarda neftin, qazın və yarasız suyun çıxması, yaxınlıqda yerləşən kənd, qışlaq, ərəzi adlarına və s. xüsusiyyətlərə görə onlara verilən toponimlərin mənşəyi izah edilir.

Azərbaycanın şərq hissəsində və ona bitişik Xəzər dənizi akvatoriyasında 340-dan çox palçıq vulkanı və təzahürləri yerləşir. Onlara verilən adlar çox böyük maraq doğurur. Nəşr və dərc olunmuş kitab və məqalələrdə (Azərb. toponimləri, 1999; Bəndəliyev, 1991; Budaqov, Mikayılov, 1973; Əhmədov, 1984; Jilo, Kosarev, 1964; Qeybullayev, 1986; Mehrəliyev, 1987; Məmmədov, 1999; Nuriyev, Abbasova, 1986; Səlimov-Şağani, 1993; Yüzbaşov, 1966) bu adların bir hissəsinin mənşəyi aydınlaşdırılsa da, tam halda indiyə qədər açıqlanmamışdır. Bu oronimlər (relyef quruluşu formalarının adları) vulkanların morfoloji, püskürmə, fəaliyyət və başqa xüsusiyyətlərinə görə meydana gəlmişdir. Vulkanlar bir çox hallarda eyni ad daşıyır, əksərinə isə müxtəlif adlar verilmişdir. Sırf palçıq vulkanları ilə əlaqədar yaranmış adlar xalq coğrafi terminlərinə çevrilmişdir. Belə adlar sırasına “Axtarma” və “Pilpilə” daxildir.

Müxtəlif hündürlükdə yüksəkliklər əmələ gətirən palçıq vulkanlarının adları, adətən, “axtarma” sözü əsasında yaranmışdır. Bu söz Bakı dialektində palçıq vulkanı, palçıqlı təpə deməkdir. Vulkan zirvəsinin tirmə kimi ağımtıl-boz palçıqla örtüldüyünü nəzərə alaraq, bu sözü “ağ tirmə” sözünün dəyişdirilmiş forması kimi izah edirlər. Belə ki, Ələt tirəsində bu əlamətə görə adlanan “Ağtirmə” vulkanı məlumdur. Lakin onu “axdırma” sözünə uyğun gəlməsi daha məntiqli görünür. Çünki vulkan boğazından püskürmə və eləcə də sakit fəaliyyəti vaxtı çıxan palçıq axaraq ətrafa yayılır.

“Axtarma” adlı vulkanları bir-birindən ayırmaq üçün onların adları yaxınlıqdakı yaşayış məntəqəsinin, qışlağın və ya yerin adı ilə birləşdirilir (məsələn, Puta axtarması, Qaradağ axtarması, Paşalıaxtarma (başqa adı Qırlı arxac), Nardaranaxtarma, Süleymanaxtarma, Ütəlgi-axtarma, Ərəbaxtarma, Tataraxtarma, Alataxta axtarması). “Ayaxtarma” vulkan adında isə “ayax” sözü bitki örtüyünün kasadlığını bildirir. Zirvəsində çoxlu sayda lilli palçıqla dolmuş gölməçələr olan vulkan Çeyilaxtarma (çeyil – lilli, palçıqlı, səthi nahamar deməkdir) adlanır. Bəzən şəxs adları ilə birləşdirilir (Qələndəraxtarma). Bu tip adlara sülb püskürmə məhsullarının tərkibilə seçilən Torpaqlıaxtarma da daxildir. Axtarma adlı vulkan adı onun Paşalıaxtarmasının arxa tərəfində yerləşməsinə göstərir. Daşmərda vulkanının başqa adı da Axtarmadır.

Kökündə “çeyil” sözü olan Çeyildağ vulkanı da məlumdur.

Adətən, palçıq vulkanı təzahürlərinə pilpilə (fars dilində qazın qabarcıq şəklində çıxan bataqlıq yeri bildirir) deyilir (Pilpilə dərəsi, Palçıq pilpiləsi, Zığ pilpiləsi, Qırmaki pilpiləsi, Buzovna pilpiləsi, Qaradağ pilpiləsi, Neftli pilpilə, Ələt pilpiləsi, Ütəlgi pilpiləsi, Neftçala pilpilələri). “Pilpilə” sözü onun təqlidi ilə əlaqədardır.

Vulkan brekçiyasının rənginin dəyişməsi nəticəsində boz rəngə çaldığına görə bir çox vulkanlar “Bozdağ” adlandırılır. Axtarmalarda olduğu kimi, eyni adlı vulkanları ayırmaq üçün yaxınlıqda yerləşən yaşayış yerinin adından istifadə olunur (Qobu Bozdağı, Güzdək Bozdağı, Hökmalı Bozdağı). Qobu Bozdağında 1902-ci ildə baş vermiş püskürmə zamanı 6 çoban və 2000-dən çox qoyun məhv olduğuna görə əhali onu “Qanlı təpə” də adlandırmışdır.

Ağımtıl rəngə çalan sülb püskürmə məhsullarına görə vulkanlara Ağdağ, Ağtəpə adları

da verilmişdir.

“Keyrəki”/“Körəki” vulkan adı yer təkindən qaldırılan və brekçiyanın əsas kütləsini əmələ gətirən gil süxurlarının yaşıl, göy rənglərini və dağı bildirən tat dilində “koorəku”, “koor” və “ku” sözlərindən yaranmışdır. “Göytəpə” vulkan adı da eyni mənşəlidir.

Keyrəkinin başqa adı – Yanardağdır. Bu da püskürmə zamanı çıxan qazın alışmasına işarədir.

“Sarıncə”/“Sarıca”, “Qızıltəpə” vulkan adları yerləşdiyi dağın köklü süxurlarının rənginə görə verilmişdir.

Müsbət relyef formasını bildirmək üçün xalq arasında istifadə olunan bozu/bozu/boza/bazı sözü (düzən sahədə su qalxmayan hündür yer) bir sıra palçıq vulkan adlarını əmələ gətirir (Otmanbozıdağ – Otmanbozdağ, Çuxuroqlibozi, Bozaaxtarma). Qeyd etmək lazımdır ki, Otmanbozdağ od püskürən boz dağ kimi izah olunmuşdur. “Otman” xalq coğrafi terminin “otlu”, “otarılan yer” bildirdiyini nəzərə alsaq, onda bu adın mənasını “otlu, otarılan boz dağ” kimi də izah etmək olar.

Qarakürə (başqa adı Qaraçıraq), Çapılmış adları vulkan yüksəkliyinin xarici görünüşünə görə verilmişdir.

Ağzıbir vulkan adı (onun başqa adı Bozdağdır) tək bir boğazın olmasına işarədir.

Oroqrafik xüsusiyyətlərinə görə vulkanlara Üçtəpə adı da verilmişdir.

Bir-birinə yaxın məsafədə yerləşən, ölçülərinə görə fərqlənən eyni adlı vulkanları ayırmaq üçün “böyük” və ya “kiçik” sözlərindən istifadə olunur (Böyük və Kiçik Kənzədəğ, Böyük və Kiçik Mişovdağ). Böyük və Kiçik Hərami vulkanları isə yerləşdiyi dağın adlarını daşıyır. Bəzən ölçüsü böyük olmayan vulkanın adının əvvəlinə “kiçik” sözü əlavə olunur (Kiçik Mərəzə, Kiçik pılpiyə).

Üzərində seyrək bitki örtüyünü nəzərə alaraq vulkanlara Keçəldağ, Diləngəz, Qotur, Qoturdağ, Qoturluq adları verilmişdir. “Qotur” sözü, ola bilsin ki, vulkan üzərindəki gölməçələri dolduran lilli su və palçıqın dəri xəstəliklərinin sağlmasına kömək etdiyinə görə işlədilmişdir.

Sarıboğa, Boğboğa/Buğbuğa, adları vulkanın çıxardığı səsin təqlidinə görə meydana gəlmişdir. Xərəzirə adı da belə yaranmışdır (“xərə” xorultu kimi tərcümə olunan fars sözü “xorə”nin dəyişdirilmiş şəkli, zirə isə ərəb sözü “cəzirə”nin qısaldılmış şəkli - ada deməkdir).

Hamamdağ və Hamamdərə (Dağkolanı vulkanının başqa adı) adları yüksək temperatura işarədir.

Vulkan üzərində yerləşən mikroformaların xarici görünüşünə görə əmcək-əmcək, gil kütləsinə və onun tərkibində süxur qırıntıları çoxluq təşkil etdiyinə görə Küllüktəpə, Daşgil, Gil adası /Gilzirə adları yaranmışdır.

Vaxtilə Kürün yaxınlığında yerləşən yüksəklik Kürsəngi (farsca səng – daş, qaya deməkdir) adlandırılmışdır.

Kənzədəğ zirvəsində atəşpərəstlərin məbədi – kilsəsi (ərəbcə kənisə) yerləşən (onun xarabalıqları indi də izlənilir) dağ mənasını verir.

Pirəkəşkül – keçmişdə vulkan yüksəkliyində olan pir və dərvişlərin gəzdirdikləri hind qozundan hazırlanan nəzir qabı – kəşkül sözlərini özündə əks etdirir.

Günəşin istiliyinin təsirlə brekçiyanın tərkibindən ayrılan duzlar vulkan səthində duzu andıran ağımtıl nazik təbəqə əmələ gətirdiyinə görə vulkan Duzdağ adlandırılmışdır.

Vulkan boğazından çıxan palçıqın məcazi mənada ayrına bənzədilməsi Ayrantökən adının yaranmasına səbəb olmuşdur.

Zahiri görünüşü ikihürgüclü dəvəyə və ya yüksəklik aşırımı dəvəboynuna oxşadığına görə vulkanlar Dəvəvidağ, Dəvəboynu adlandırılmışdır.

Komuratan - hündürdə yerləşən (komur), dar yarğanlı, uçurumlu yerdən vulkan fəaliyyətinin aktivləşməsi zamanı palçıqın yuxarıya atılmasına işarədir.

Çoxlu miqdarda neftin çıxmasını və ya ətrafi qatılaşmış neftlə (qırla) örtülməsini bildirən adlara Ağzıqır, Qıraltı, Qırdaq, Qırlıq, Qırlıq gölü, Qırmaku, Neftik, Qırqışlaq, Neftli qobu (qobu - çökəklik, su axan dərə, çuxur yeri bildirir), Nöyüt təpəsi, Neft Daşları daxildir.

Yararsız suyun çıxmasını bildirən palçıq vulkanı adlarına Qarasu adası, Sədan (tat dilində siya-qara, dan-su sözündən əmələ gəlmişdir) aiddir.

Şorsulu, Şoran (Basqal vulkanının başqa adı) - vulkan üzərindəki gölməçələrin şor su ilə dolmasına, Zığ vulkan adı isə lil, lehmə, palçıqın olmasına işarədir.

Göl, su toplanan, bataqlıq yeri bildirən nohur sözü ilə yaranan vulkan adları bunlardır: Ağnohur, Nohur, Qaranohur.

Üzərində və ya yaxınlıqdakı gölməçələrdə çoxlu sayda yuvalar salan quşlara, çöl

heyvanlarının çoxluğuna görə Mişovdağ (“mışovul” sözündən), Quşxana, Göyərçin, Torağay, Bayquşlu, Şonqar (şahin mənasında), Süngür (quş adı sunqurun təhrif olunmuş şəkli), Dovşandağ, İlanlı (Şıxzərli vulkanının başqa adı), Donuzluq zootoponimləri meydana gəlmişdir.

Vulkan adlarında palçıqın əmələ gətirdiyi bataqlıqda heyvanların batmasına da işarə edilir - Atbatan, Lökbatan (lök – birlüğüclü erkək dəvə).

Oyuq adı üzərində kiçik kraterlərin əmələ gətirdiyi “dərmə-deşiklərin” yerləşməsinə görə yaranmışdır.

Fəaliyyətdən düşmüş, ağzi (gözü) tutulmuş vulkan Korgöz adlandırılmışdır.

Kürovdağ Kür ovalığında (ov/ova sözündən) eyni adlı dağda (ona Qırovdağ, yəni “qırovlu dağ” da deyilir) yerləşdiyini göstərir.

Vulkanların yerləşdiyi sahədə movqelərini nəzərə çatdırdıqda Ağzıxəzri, Qılinc (dağ tirəsi), Aralıq, Solaxay (gözdən uzaq yer), Axar-baxar (su axarı və çayabaxar tərəf), Yandərə adlarından istifadə edilmişdir.

Qaynarca adı zirvəsində yerləşən çoxlu sayda kiçik təcik və gölməçələrdən müxtəlif intensivlikdə qaynar qazını xatırladan qazın çıxması ilə əlaqədardır.

Çalov adı vulkanın çalov şəklində çuxurluqda yerləşməsinə göstərir.

Səngər adı vulkanın relyefinə (səngər - qədim türk dilində “qayalı çıxıntı” deməkdir), Durandağ, Durovdağ isə ətəklərinin dikliyinə görə verilmişdir.

Qrifon və salzlardan çıxan hidrogen-sulfidli suyun özünəməxsus iyinə görə vulkan təzahürü İyimiş adlandırılmışdır.

Yerləşdiyi kənd, ərazi, mädən, pir və qışlaq yerlərinin adlarından yaranan oykonimlərin (oykonim – yaşayış yerlərinin adları) sırasına Ağdərə, Köhnəgədi, Nüydü (tat dilində nyü-yeni, di – kənd), Çarxan (çahar, çar – dörd, xan – karvansaray), Arbat (araba, rabbat – dayanacaq və ya “qaraçı” mənasında ərəb sözündən), Qasımkənd, Quşçu, Çayqurbançı, Qurbançı, Məxləcik, Yeldərəsi, Çarani, Bizlan, Kürdəmiç, Birgüt, Qaradüzlü, Donuzluq, Şımsadı, Qarıca/Karca, Umbakı, Qədridərə, Damlamaca, Ceyranuçan, Dəmirçi, Ərəbqədim, Xilmilli (Xilə - İraqın Xilə mahalı və milli – Mil düzü, yəni Mildə yaşayan xiləlilər) Kələxana (“kelə” ərəbcə məbəd, sərdabə), Sündü (sinədi sözünün təhrif olunmuş şəkli, sinə - yamac, di – tatca kənd, yəni

yamacda kənd), Şaxqaya, Sarabil, Siyəki, Şixandağ, Şurabad, Cəyiril, Qızmeydan,, Daşmərdan (daş mädəninin təhrif olunmuş şəkli, vulkan yaxınlığında daş karxanasının – mädənin olmasını göstərir), Mədrəsə (dini məktəbin adından), Boransız cılğa (cılğa – quru, dayaz dərə), Şorbulaq, Kürkəçidağ (tat dilində kürkəcə, kürk – canavar, cə - yer, yəni canavar yaşayan yer), Cəngi (vuruş, döyüş), İncəbel, Sərsurə (tat dilində sər - baş, üst, surə - bulaq, mənbə, yəni bulaq üstü, bulaq başı), Tatarməhlə, Yeniçışlaq, Yaylaq-Tudar, Tudar (tat dilində tu/du – iki, dar, dahar – qaya, yəni iki qaya), Zəhərdağ (bitən otların zəhərli olduğunu bildirir), Zarat (ərəb dilində ziraət - əkin yeri və ya tayfa adı), Yaşma (mənası - qumsallıqda çeşmə olan “eşmə” sözünün təhrif olunmuş şəkli), Kəmçə (tat dilində qəmçə - düzən sahədə çay yatağı), Çilov adası, Pirallahı (Allahın piri) adası, Qayıblar, Pirqarı, Bibiheybət, Sarıdaş-Boyanata, Boyanata (orada müqəddəs Boyan Ata pirinin adı ilə), Xıdırzində (“Diri Xıdır” deməkdir), Mərzə (orada yerləşən Pirmərzə pirin adı), Ziyilpiri-Zigilpiri, Babazənan (əsl adı Baba Sənan, yüksəklikdə yerləşən pirin adı), Ağdam, Şəkixan (bu rayonların qışlaq yerləri), Kəmaləddin (bu şəxsə mənsub olan qışlaq) daxildir.

Etnonim (tayfa, elat, tirə, etnik qrup adları) və antroponimlər (şəxs adları) da vulkan toponimlərinin yaranmasında istifadə olunmuşdur. Məsələn, Dağkolanı, Ərzəni, Xıdırılı, Tuva, Cuan, Çıraqlı, Zarat, Çigil adası (tayfa adları), İlçıçı (atçılıqla məşğul olan şahsevənlərin tirəsi), Nabur (Zulqədar tayfasının eyni adlı tirəsi), Cəyirli (kəngərlilərin tirəsi), Məlikçobanı (eyni adlı elata mənsub), Osmanbəyli, Veys, Hacıvəliyeri, Şıxzərli/Şıxzayırılı/Şıxzahirli (Şeyx Zahir – şəxs adı), Gülbəxt, Qaraibad (şəxs adları).

Şeytanud – şəri təmsil edən şeytan və od (yerli dialektin təsiri ilə ud kimi tələffüz olunur) sözlərinin birləşməsindən yaranmışdır.

Püskürməsi Novruz gününün başlanması ilə (1967-ci il martın 20-si) üst-üstə düşdüyünə görə rəmzi olaraq vulkan Bahar adlandırılmışdır.

Bəndovan / Bəndəvan adı - bəndi ovan, dələn, deşən kimi yozulur. Vaxtilə vulkanın yerləşdiyi burundan dənizə doğru uzanan dil dalğalarla yuyularaq bir neçə adacıq və bankə əmələ gətirmişdi.

Palçıq vulkanlarının tədqiqində və onların yerləşdiyi sahələrin geologiyasının öyrənilməsində böyük xidmətinə görə vulkanlar Abix, Arxangelski,

Şatski, Darvin bankəsi, Ə.Yaqubov, Ə.Əlizadə, Ş.Mehdiyev, A.Putkaradze, M.Zeynalov və başqa tədqiqatçıların şərəfinə adlandırılmışdır.

Abşeron və Bakı arxipelaqlarında palçıq vulkanı fəaliyyəti ilə yaranan dayaz yerlər bankə (bank – holland sözü olub, sualtı dayaz yer deməkdir) / say (Abşeron, Aran-dəniz, Atəşgah, Balıqlı, Çigil-dəniz, İnam, Kür, Muğan-dəniz, Şirvan-dəniz, Səbayıl, Ülfət), su səthində görünən yastı sal daş - tava adlanır. Yanan Tava - sal, yastı daşın - tavanın yerləşdiyi və alov görünən yeri bildirir.

Bəzi bankələrin adları püskürmə illərindən yaranmışdır (“1906” b., “1908” b., “1933” b., “1960” b.).

Muğan düzü və Kür çayı mənşəsinin tuşunda yerləşən vulkan mənşəli adalar müvafiq olaraq Səngi Muğan (səng – daş deməkdir) və Kür daşı adlanır.

Daşlı ada adı – adanın relyefi ilə əlaqədardır.

Kraterində qazhidrat (xarici görünüşü buza oxşar qaz və suyun bərk molekulyar məhlul birləşməsi) aşkar olunduğuna görə Xəzərin dərin hissəsində yerləşən vulkana Buzdağ adı verilmişdir.

Xəzərdə çoxlu sayda sualtı palçıq vulkanları yerləşdiyi qalxımların adlarını daşıyır (məsələn, Günəşli, Kəpəz, Naxçıvan, Babək, Şahdağ, Zəfər və s.).

Qalmas və Qızdağ adlarının mənaları bilinsə də, onların izahı hələ də çətinlik törədir.

Göründüyü kimi, Azərbaycanın palçıq vulkanlarının adları əksər hallarda onların səciyyəvi xüsusiyyətlərini əks etdirən xalq coğrafi terminlərinə, əmələ gətirdikləri yüksəkliklərin relyefinə, bitki örtüyünün seyrəkliyinə, təşkil edən

süxurların rənginə, üzərində rast gəlinən təpəciklərin xarici görünüşünə, quş yuvalarının və çöl heyvanlarının çoxluğuna, neft çıxışlarının olmasına əsasən yaranmışdır. Eyni adlı vulkanları bir-birindən ayırmaq üçün toponimə yaxınlıqda yerləşən yaşayış və ya yer adları əlavə edilmiş, çox vaxt isə sadələşdirilərək elə o yerlərin oykonim, oronim, antroponim və etnonimlərinə istifadə edilmişdir.

ƏDƏBİYYAT

- Azərbaycan toponimləri. Ensiklopedik lüğət. 1999. Azərb. Nəşr.-Poliqr. Birliyi. Bakı.584.
- BƏNDƏLİYEV, N.S. 1991. Dağlıq Şirvanda landşaftların toponimik üsulla öyrənilməsi. Namiz. dis. Avtoferatı. Bakı. 19.
- ƏHMƏDOV, T. 1984. El-obamızın adları. Gənclik. Bakı.126.
- ГЕЙБУЛЛАЕВ, Г.А. 1986. Топонимия Азербайджана. Элм. Баку. 191.
- MƏHRƏLİYEV, E.Q. 1987. Xalq coğrafi terminlərinin izahlı lüğəti. Maarif. Bakı. 80 .
- MƏMMƏDOV, N. 1999. Azərbaycan Respublikasının oronimləri. BDU nəşr. Bakı. 297.
- NURİYEV, E.B., ABBASOVA, M.Ə. 1986. Xəzər dənizinin Azərbaycan akvatoriyasının toponimlərinə dair. *Azərb. EA xəbərləri, Yer elm. ser.*, 6, 48-54.
- SƏLİMOV-ŞAĞANI, T.Q. 1993. Abşeronun yer adları. Elm. Bakı. 74.
- YÜZBAŞOV, R. 1966. Azərbaycan coğrafiya terminləri (tədqiqlər). Azərb. EA nəşr. Bakı.158 .
- БУДАГОВ, Б.А., МИКАЙЛОВ, А.А. 1973. О некоторых географических названиях грязевых вулканов Азербайджана. *Изв. АН Азерб., сер. наук о Земле, 3*, 70-75.
- ЖИЛО, П.В., КОСАРЕВ, А.Н. 1964. Топонимика некоторых географических названий побережья Каспийского моря. *Вестник Моск. гос. ун-та, сер. географ.*, 4, 119-123.

Məqaləyə c.e.n. İ.Mərdanov və b.e.i. M.Abbasova rəy vermişdir